

- στημόνως πληρώσαι, μήτε ἑλλείποντες, μήτε ὑπερβαίνοντες τὸ μέτρον. 1228.
- σκ'. Εἰ παντὶ τῷ βουλομένῳ ἀδελφαῖς συντυγ-
χάνειν ἐπιτρέπειν χρή. 1228.
- σκα'. Τοῦ Κυρίου διδάσκοντος προσεύχεσθαι μὴ
εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν, εἰ δεῖ προσεύχε-
σθαι μὴ περιπεσεῖν ὁδύναϊς σωματικαῖς·
ἐὰν δὲ περιπέσῃ τις, πῶς παρέλθῃ. 1229.
- σκβ'. Τίς ἐστὶν ὁ ἀντίδικος ἐκάστου ἡμῶν· ἢ
πῶς αὐτῷ εὐνοήσομεν. 1229.
- σκγ'. Ὁ θέλων διὰ τινὰ λόγον ἀρέσκοντα Θεῷ
νηστεῦσαι, καθὼς καὶ οἱ ἅγιοι πολλάκις
πεποικνότες εὐρίσκονται, ἐπειδὴ καὶ ὡς οὐ
θέλει φαίνεται, τί ποιήσει. 1229.
- σκδ'. Εἰ καὶ νῦν οἱ μὲν ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας
ἐργάζονται, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ἐνδεκάτης, καὶ
τίνες εἰσὶν οὗτοι. 1229.
- σκε'. Τοῦ Κυρίου εἰπόντος: «Ὅπου ἂν ὦσι δύο
ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἔκεί
εἼμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.» Πῶς τούτου κατα-
ξιωθῆναι δυναθῶμεν. 1232.
- σκς'. Τοῦ Ἀποστόλου λέγοντος: «Λοιδορούμε-
νοι εὐλογοῦμεν, βλασφημούμενοι παρακα-
λοῦμεν.» Πῶς ὀφείλει εὐλογεῖν ὁ λοιδορού-
μενος, ἢ τί παρακαλεῖν ὁ βλασφημούμε-
νος. 1233.
- σκζ'. Εἰ χρή ἕκαστον ἀνατίθεσθαι καὶ ἑτέροις ἀ-
φρονεῖν, ἢ ἐν πληροφορίᾳ τοῦ ἀρέσκειν τῷ
Θεῷ τὸ γενόμενον παρ' αὐτοῦ κατέ-
χειν. 1233.
- σκη'. Εἰ ἐπὶ παντὶ πράγματι πληροφορεῖν χρή
τὸ θέλημα τῶν σκανδαλιζομένων, ἢ ἐστὶ
τινα, ἐφ' ὧν οὐ δεῖ προσποιεῖσθαι, καὶ
τινες σκανδαλίζονται. 1233.
- σκθ'. Εἰ χρή τὰς ἀπηγορευμένας πράξεις ἀνε-
παισχυντότερον ἐξαγορεύειν πᾶσιν, ἢ τισι
καὶ ποίοις τούτοις. 1236.
- σλ'. Τί ἐστὶ λατρεία, καὶ τίς ἐστὶν ἡ λογικὴ
λατρεία. 1236.
- σλα'. Ἐὰν ἀδελφὸς πονηρεύηται εἰς ἐμὲ καὶ ἐχ-
θραίνῃ μοι, ἢ ἐνίοτε καὶ ἱερεὺς, εἰ ἐξεστὶ
μοι τὰς διδομένας μοι περὶ ἐχθροῦ ἐντο-
λὰς καὶ ἐπ' αὐτῷ φυλάσσειν. 1236.
- σλε'. Ἐὰν τις ἀδικηθεῖς ὑπὸ τινος μηδενὶ ἀνά-
θηται, λόγῳ μακροθυμίας καὶ ἀνεξικακίας,
δόξῃ δὲ τῷ Θεῷ ἀποδιδόναι τὸ κρίμα, εἰ
κατὰ Κύριον ποιεῖ. 1237.
- σλγ'. Ἐκ πάντων τῶν κατορθωμάτων, ἐὰν ἐν
λείπῃ τινὶ, εἰ διὰ τοῦτο οὐ σώζεται. 1237.
- σλδ'. Πῶς τὸν θάνατόν τις τοῦ Κυρίου καταγ-
γέλλει. 1240.
- σλε'. Εἰ συμφέρεי πολλά ἐκμανθάνειν ἐκ τῶν
Γραφῶν. 1240.
- σλς'. Ὅσοι κατηξιώθησαν τὰ τέσσαρα Εὐαγ-
γέλια ἐκμαθεῖν, πῶς ὀφείλουσι τὴν χάριν
δέξασθαι. 1241.
- σλζ'. Ποταπὴ ψυχὴ κατευθύνεται πρὸς τὸ θέ-
λημα τοῦ Θεοῦ. 1241.
- σλη'. Εἰ δυνατόν ἐστι τὸ ἀδιαλείπτως ψάλλειν,
ἢ ἀναγινώσκειν, ἢ σπουδαιολογεῖσθαι περὶ
τῶν ρημάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ διάστημα μὴ
γίνεσθαι καθόλου διὰ τὴν ἐπισυμβαίνου-
σάν τισιν ἀνάγκην τῶν ρυπαρωτέρων τοῦ
σώματος χρεῖων. 1241.
- σλθ'. Τίς ὁ θησαυρὸς ὁ ἀγαθός, καὶ τίς ὁ πονη-
ρὸς. 1241.
- σμ'. Κατὰ τί πλατεῖα ἡ πύλη, καὶ εὐρύχωρος
ἡ ὁδός, ἢ ἀπάγουσα εἰς ἀπώλειαν εἴρη-
ται. 1244.
- σμα'. Πῶς στενὴ ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδός
ἢ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν· καὶ πῶς δι' αὐ-
τῆς τις εἰσέρχεται. 1244.
- σμβ'. Τί ἐστὶ τὸ: «Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλή-
λους φιλόστοργοι.» 1244.
- σμγ'. Τί βούλεται λέγων ὁ Ἀπόστολος: «Ὁργί-
ζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπι-
δυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν· καίτοι
γε ἀλλαχού εἰπών: «Πᾶσα πικρία, καὶ
θυμὸς, καὶ ὀργὴ ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν». 1245.
- σμη'. Τί ἐστὶ τὸ: «Δότε τόπον τῇ ὀργῇ.» 1245.
- σμε'. Τίς ἐστὶν ὁ φρόνιμος ὡς ὁ ὄφις καὶ ἀκέ-
ραιος ὡς ἡ περιστέρα. 1245.
- σμς'. Τί ἐστὶ τὸ: «Ἡ ἀγάπη οὐκ ἀσχημο-
νεῖ.» 1248.
- σμζ'. Τί ἐστὶν ἡ ἐν Κυρίῳ καύχησις, καὶ τίς ἡ
ἀπηγορευμένη. 1248.
- σμη'. Εἰ Κύριος δίδωσι σοφίαν, καὶ ἀπὸ προ-
σώπου αὐτοῦ γινώσις καὶ σύνεσις· καὶ εἰ
διὰ τοῦ Πνεύματος, ὃ μὲν δίδεται λόγος
σοφίας, ἄλλῃ δὲ λόγος γνώσεως· πῶς ἐγ-
καλεῖ τοῖς μαθηταῖς ὁ Κύριος, ὅτι «Ἀκ-
μὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί εστε;» καὶ ὁ Ἀπό-
στολος αἰτιᾶται τινας, ὡς ἀσυνέτους. 1248.
- σμη'. Τί ἐστὶ τὸ ὄσιον, καὶ τί ἐστὶ τὸ δι-
καιον. 1249.